

градината на интригантитѣ, що злорадствували: — „До настоящия трети брой — извинява се редакторътъ — Дума'та не можа да излѣзва редовно по причина, че печатаринътъ послѣ и словослагателитѣ бѣха се поболѣли, и друго — нѣмахме гарантъ и покровителъ. Днесъ съ благодарение извѣстяваме, че всичко това се управи и ние ще слѣдваме редовно, като г-да братия Василеви отъ съчувствие къмъ идеитѣ ни приеха длъжността на гарантѣ на Емигранската ни дума. — Подиръ това, нека нѣкои си интригантѣ въ Браила, на кои като трънъ въ очитѣ е политическия ни въпросъ и кои се зарадваха за спирането на Свобода и намръщиха на появяването на Дума'та — нека прѣскаатъ слухове, че ние не ще можемъ да слѣдваме. Признаваме се, съ слаби сръдства начнахме, но вѣстникътъ ни нѣма разноскитѣ на Свобода, и редакторътъ му не живѣе по хотелитѣ и не държи цийтори, както тѣзи, що прѣскаатъ подобни слухове.... Свободнитѣ хора подъ всичкитѣ меридияни съчувствуватъ единъ другиму, и нашитѣ емигрантѣ нѣма да ни оставятъ да млъкнемъ . . .“

Деветъ дни слѣдъ появата на третия брой, на 17. юни, излѣзналъ 4-ия. Съ него фактически Дума'та е прѣстанала, защото брой 5. който се появилъ на 25. августъ, съ изключение статията Примѣри отъ турско правосъдие, която е продължение отъ първитѣ броеве, изпълнила чужда ржка, непозната намъ, неизвѣстна и въ българската литература, както и отъ ржката на Флореско. Ботйовъ падналъ тежко боленъ, безъ да може да хване перо, като оставилъ на „редакцията“ само горнята статия. Новата редакция, която имала за главна сила Флореско, ¹⁾ била принудена също така,

¹⁾ Това се вижда и по многото русизми, които прѣобладаватъ въ статийтѣ. Отъ цѣлия „комитетъ“ само Флореско е могълъ до нѣйдѣ да си служи съ перо.